

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਭ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਓਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਵੇਖਦੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਇਹ ਬੱਚਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਸਮਝਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹੋ, ਜੋ ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਉਬਾਸੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਦੁਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਬਾ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਵਾ ਤੁਮ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ... ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਦੇਵੇ, ਅਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੁਖੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ 84 ਲੱਖ ਪੁਨਰਜਨਮ ਹਨ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਪੁਨਰਜਨਮ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 84 ਲੱਖ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਦੁਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਥੋੜੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਕੌਂ? ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਵੀ ਹੋਰ ਇੰਨੇ ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਹਨ, ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਇੰਨ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਲਈ ਪੜਾਉਣਗੇ। ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਰਾਜਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਰਜਨ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਆਪ ਸਮਾਨ ਸਰਜਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਅੱਛਾ, ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏਗਾ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਏ ਇਸਲਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਪੜਾਉਣਗੇ! ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਏ ਹੋਣਗੇ, ਆਕੇ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੁਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਇਟ ਦਾ ਜਾਂ ਰਤਨ ਜੜਤ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਰਾਜਾਈ ਪਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੇਕਰ ਰਾਜਾ ਬਣਦਾ ਤਾਂ ਰੰਕ ਵੀ ਬਣਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਰਾਵ ਸੀ, ਹੁਣ ਰੰਕ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਯੋਗ ਵੀ ਲੱਗੇ। ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਬਣਾਏਗਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ, ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਫਾਲੋਅਰਸ ਤਾਂ ਠਹਿਰੇ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਦਾ ਫਾਲੋਅਰ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਮੱਥਾ ਮੁੰਢਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ! ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਫਾਲੋਅਰਜ਼ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ! ਫਾਲੋਅਰ ਤਾਂ ਉਹ ਜੋ ਝੱਟ ਕਪੜਾ ਉਤਾਰ ਕਢਨੀ ਪਹਿਣ ਲੈਣ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਦਾ ਫਾਲੋਅਰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਗੁਰੂ ਦਾ ਤਾਂ ਕੰਮ ਹੈ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨਾ। ਗੁਰੂ ਅਜਿਹਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਖੁਦ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਹੈ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਮਤਲਬ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸੈਲ। ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ 5 ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ? ਪਰਮਧਾਮ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ। ਉੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਖ - ਸੁਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਨਾਟਕਸ਼ਾਲਾ

ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨਾਟਕਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ, ਚੰਦ, ਸਿਤਾਰੇ ਆਦਿ ਬੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਗਿਣਤੀ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਨਾਟਕਸ਼ਾਲਾ ਕਿੰਨੇ ਮਾਇਲਸ ਦੀ ਹੈ। ਐਰੇਪਲੈਨ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਟ੍ਰੋਲ ਆਦਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਜੋ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਵੀ ਆ ਜਾਈਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨੇ ਮਾਇਲਸ ਤੱਕ ਹਨ, ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਡਿੱਗ ਪਵਾਂਗੇ। ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਤਵ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਤਵ ਤੋਂ ਪਾਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਰਾਕੇਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਰਾਕੇਟ ਮਿਸਲ ਤੁਸੀਂ ਉੱਡਣ ਲੱਗ ਜਾਓਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਰਾਕੇਟ ਹੈ। ਸੂਰਜ - ਚੰਦ ਤੋਂ ਵੀ ਉਸ ਪਾਰ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ। ਸੂਰਜ - ਚੰਦ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾਉਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਰ ਤੋਂ ਸੂਰਜ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਛੋਟੇ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਤੰਗ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਤਿੱਖੀ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਦੂਸਰੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਜਾਕੇ ਜਨਮ ਲਵੇਗੀ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਾ ਗਰਭ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਿਆ, ਵਾਰਿਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਗਏ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੇਰਿਸਟਰੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਤਾਂ ਬੇਰਿਸਟਰ ਬਣੋਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਪਾਸ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਜਰੂਰ ਬਣੋਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਓ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਰੂਰ ਉੱਪਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਹੁਣ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਆਕੇ ਫੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਪਰਾਏ। ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਦੇਸ਼ ਪਰਾਏ। ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਪਰਾਏ - ਇਹ ਅਰਥ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੱਤ - ਸੱਤ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਇਮਪਿਓਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਿਓਰ ਬਣੇ ਬਿਗਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਵੀ ਹੈ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰੀ। ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼, ਪਰਾਏ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸ਼ਿਵ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਲੱਖੀ ਰਾਜ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਫਿਰ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ 84 ਲੱਖ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਇਮਪੋਸੀਬਲ ਹੈ। 84 ਲੱਖ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੈਂਕੜੇ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗ ਜਾਣ। ਯਾਦ ਵੀ ਪੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। 84 ਲੱਖ ਜੂਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪਸ਼ੂ - ਪੰਛੀ ਆਦਿ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੀ ਜਨਮ ਦੁਰਲਭ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਨਵਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਨਾਲੇਜ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਤਰਤੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਏ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਸੌਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਤਲਬ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸੌਂ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਬੜੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਲੇ ਜਾਵੇ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਿੱਥੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਹਾਂ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਬਿੰਦੀ ਦਾ ਫਿਰ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਵਿਖਾਈ ਪਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਨਹੀਂ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਤੇ ਫਿਰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਵੋਗੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੀਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੋਇਆ, ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਗਈ। ਬੈਕੁੰਠ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਧਿਆਨ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਤਨਾ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਸੂਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਵਾਰਿਅਰਸ ਹੋ। ਪਰੰਤੂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੇਵੀਆਂ

ਇੰਨੀਆਂ ਕਿਉਂ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਯੋਗਬਲ ਦਵਾਰਾ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਮੁਸਲਾਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਵੀ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ। ਤਾਂ ਜੋ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਦੇ ਸ਼ੈਕੀਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਉਬਾਸੀ ਆਵੇਗੀ। ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਡਾਂਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਤਾਂ ਨਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਇਆ, ਨਾ ਡਾਂਸ ਕੀਤਾ। ਮੁਰਲੀ ਤੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਂਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ, ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸੌਂ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਵੇਖੇ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੋਂ ਕਬਰਿਸਥਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ ਫਿਰ ਕਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਕਈ ਰਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ - ਮਾਤਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਸਮਝ ਆਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗੁਪਤ ਵਾਰਿਅਰਸ। ਵਾਰਿਅਰਸ। ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤਲਵਾਰ ਬਾਣ ਆਦਿ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵਾਰਿਅਰਸ ਹੋ ਯੋਗਬਲ ਦੇ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹੁਬਲ ਨਾਲ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਪਰੰਤੂ ਜਿੱਤ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਠਦੇ - ਬਹਿੰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਉੱਡਾ ਦੇਵੇ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਹੀ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਉਦੋਂ ਫਿਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਮੱਖੀਆਂ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬਾਰਾਤ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੱਖੀਆਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਜਣਗੀਆਂ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਸੌਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣੇਗੇ।

2. 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸੁਸਤੀ ਨਹੀਂ ਫੈਲਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਸਟੇਜ ਦਵਾਰਾ ਵਿਅਰਥ ਦਾ ਖਾਤਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:
ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਣਾ ਮਤਲਬ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਜਾਂ ਕਰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਰਥ ਹੈ। ਵਿਅਰਥ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਮਰਥ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਵਿਅਰਥ ਵੀ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਕਮਾਈ ਵੀ ਛਿਪ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਕਾਲ ਦਰਸ਼ੀ ਹੋ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਕੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਾਨ, ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਹੀ ਮਹਾਨ ਤਿਆਗ ਹੈ।

*****